

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

plurimi laboris est. Tum illa, Arbitror nocte proxima cubitum: etiam, si aliud sentiat, facile inuitatus parebit. Hac illo omnia dicebat consilio, ut se proderent coniurati. Qui rem suggererat, ita abijt, ut fidem reginae imploraret, omnia secretò agenda. Non abnuijt ipsa. Sed ubi primum conuenit regem: Stupefacta, inquit, rem affero grandem, quæ tui capitis, nisi caueris, habet perniciem: Ità mecum quidam conuenit, ut proxima nocte te inuitem ad cubile: aderunt, & ferrum tibi intentabunt. Tu verò anime mi, ut se prodant coniurati, simulabis noctis mecum quietem habiturū, secretius abiens. Probat rex consilium. Res geritur ex constituto. Iam noctis erat conticiniū, & cōiurati irrumpunt regis cubile: Regina, quæ nullū pro periculo somnum admisit, profundo se simulat sopore stratā. Vbi solā vident: Hac, inquit vnus ex his, proditrix consilia nostra nudauit: voluisti in eam scire. Tum alius, Noli, inquit, innoxiam perdere. Scio grauiter expostulasse cum illo ante paucos dies, ut facile quis intelligat illam non amare. Et exentes, in secreta se sua recipiunt, nihil tentasse simulant. Sed ante lucem apprehensi, pœnas dederunt.

CAPVT IX.

HOc tempore comites Holsatia, Nicolaus, Adolphus, & Henrici iam præmortui filij, Gerhardus, Albertus, Henricus, coram Margareta Danorum, & iam Normannorum regina conuenerunt, totius Dania procerum voluntate, ut ducatus Slesuiceensis vni eorum, quem ipsi deligant, iure feudi permittatur ad successionem legitimam: utq; comites perpetuo federe iuncti maneant in fide coronæ Danicæ: nec per ullam occasionem ad bella quisquam profiliat: Sed cum aliqd inuicem natu fuerit quæstionis, Dani ex Holsatis, & vi-

& vicissim illi ex Danis binos eligant, qui rem in contro-
 uersa positam dirimant: Quod si non poterunt, habe-
 ant facultatem quintum assumendi: cuius votum alte-
 ri parti accedens, rem omnem absoluat. Ducatum vero
 cum ea tempestate Nicolao seniori deferrent, ille causa-
 tus aetatem, recusabat: Nec Adolphus Szwagria comes,
 magnis se rebus vir modestus voluit implicare. Ventum
 est ad Gerhardum Henrici primogenitum: Eum solen-
 ni iure regina inuestiuit, ducemq; Sleswici appellauit,
 anno octuagesimo octauo post mille trecentos à Christo
 nato. Sed priusquam in latiore Saxoniam reuertamur,
 hic nobis est Holsatia angulus excutiendus. Hemi-
 cus comes, cognomento Ferreus, cum crebras & longin-
 quas militans peregrinationes inisset, Nicolaus interim
 frater domi sedens, nidum asseruabat, rusticam plebem
 ad arma erudiuit, per singulas villas communibus omni-
 um impensis, vnum armigerum iussit expediri: minori-
 bus villis permisit, vt binæ iunctis viribus, & equum &
 arma cum pugile prompto semper haberent. Tenebat
 coniugem Nicolaus matrem Alberti ducis Saxonie ac
 Luneburgensis, qui cum Magno duce Brunswicensi, vt
 diximus, diuturnum bellum habebat: Arcem Horburg
 cum ille expugnare statuisset, Nicolaum vitricum ad
 arma vocauit: nec cunctanter ille paruit: Silesia in-
 solas ducentos exposcit mittere subsidiarios: Illi tam
 prompto erant in comitem animo, mille emittunt: quo-
 rum forti opera vsus Nicolaus, priuigno suo dictam ar-
 cem subiecit: Cum rege Waldemaro sæpe pugnauit, sæ-
 pè victor, semel victus. In Fionia monte Manberg Ni-
 colaus castra fixit: rex Nuborg oppugnauit, & multi-
 vicibus oppugnatione intentata frustratur, comitem ag-
 greditur, iam alijs rebus intentum. Funus Holsati tum
 duce-

dacebant. nam Benedicti de Aluelde militis defunctam
coniugem extulerunt: cuius rei occasionem rex obser-
uans, irruit in eos. Disturbati Holsati, difficile se colle-
gerunt: caesi aliquot, capti plures, in quibus etiam Nico-
laus, qui amisso in pugna oculo, à Dano quodam equo
deturbatur, & capitur, arma victori victus tradit: ipse
abire permissus, vix in sua magno labore reuertitur. Rex
cum pradam recenseret, vidit lorica Nicolai comitis,
quam facile discreuit in manibus cuiusdam: interroga-
tus à rege, cuius esset lorica, & ubi illum reliquisset? ab-
ire, inquit, fide prastita permisi, Nicolaum se de Redens-
borg vocitabat: Vero, inquit rex, se nomine appellabat.
Tum primum intellexit qui ceperat, comitem fuisse,
quem dimisisset. Flensburg oppidum mari expositum,
& monte munitum, rex sæpe obsedit: Nicolaus montem
communiuit: ciuibusq; permisit, vt muro cingerent op-
pidum. Dornig arcem Henneke Lembeke tenuit: eam
rex magnis copijs circumsedit: intus erat prasidiũ plus-
quam trecentorum, quo citius ad ineam redigi pote-
rant: Immisit Nicolaus aliquandò secretos nuncios in
consolationem obsessorum, sed commeatus inuehere nõ po-
terat. Ad extremum, cum iam fames vigeret, conuenit
vt deintus obsessi erumpentes, de foris comes, incurrerent
vna obsidentibus, nihil formidantibus tum mali, qui ob-
federant: Subito apertis portis proruunt, magno clamore
vociferantes: Holstenland frowe van hemmelricke, &
de foris comes non minore impetu incurrit: & exterri-
tis Danis, quid ageretur, ignorantibus, agmen vnum,
cui per medium riuum succurri non poterat, facile dis-
pulerunt, multis captis. Ità obsidione soluta, & com-
meatus habuere fugientium, & reliquum agmen non
diu post se ab obsidione retraxit. De Dwenstenzee potens

militarium familia, illa aetate defecit, ut superesset solus ex genere mamzer. Rogatus comes, ut illi arma sui generis permitteret, ne tanta familia penitus interiret, respondisse fertur: Misericors Deus, Aspriolus non denud conscendet in arborem. Ea enim erant insignia familiae de Wöstenzee: Pertinaciam eorum expertus, non amavit propaginem.

CAPUT X.

Iam dudum Henricus Ferreus, Nicolai frater, multis ubique laboribus exantlatis, ad annum Christi octogesium primum post mille trecentos finiuit, sepultus in Itzebo: relinquens, ut diximus, filios Gerhardum, Albertum, Henricum. Gerhardus ducatum assequitur Slesuicensem. Albertus in comitatu partis sua remansit. Henricus eligitur episcopus Osnaburgensis: sed propter schisma, quod tum perniciosè serpebat in ecclesia, sine consecratione permansit, diu praesidens temporalibus, donec fratribus defunctis, ad tutelam nepotum, filiorum Gerhardi ducis, in Holsatiam, quod suo loco dicemus, reuerteretur. Thietmarsii populus in perpetuam Holsatis positus palastram, difficulter ab iniurijs temperat, quod se omnibus nobilitate, ut ferunt, & robore, ut putant, anteponunt: nec se patiuntur equari ceteris. Occisos de sua gente magno licitantur: sed quos ipsi ex alijs cedunt, nullo aestimant pretio. Iniuriantes primi veniunt ad querimoniam: difficulter conquiescunt: Nisi duplo maiore damno aduersantibus illato, iram non ponunt. Simultatem tum, ut saepe alias, habuere cum vicinis Holsatis: & passim nescio quid, ut asseruere, vel molestiae, vel damni, tumultum egrediuntur, magnam ex Holsatia praedam ante se agentes. Nunciatur Nicolao comiti, Thietmar-